

Modlitwa maćeri Božej, kralownje měra

Swjata Marija, hlej na nas! Smy tu před Tobu. Ty sy mać, znaješ našu prócu a naše rany. Ty, kralowna měra, ćerpiš z nami a za nas, hdyž widziš,

kelko z Twojich džěci je přez konflikty a wójny domapytanych, kotrež swět roztorhaja a nas znjeměrnjeja.

W tutej ćmowej hodźinje hladamy hłuboko do Twojeju swěćateju wočow a dowěrjamy so

Twojej wutrobje, kotraž z našimi ćeže-
mi sobu začuwa. Wona njebě swobodna wot wobmyslenjow a strachow: Kelko starosćow sy měła, jako njebě w hospodže žanoho městna za Jězusa, kelko strachow sy wustała, jako sće chwatnje do Egyptowskeje ćeknyć dyrbjeli, do-
kelž chcyše Herodes Jězusa morić, kelko měješe

Swjata Marija, Ty sy hižo husto k nam přišla a sy nas wo to prosyła, zo bychmy so modlili a pokućili. Tola smy – wot swojich požadosćow zajeći a wot mnohich swětnych zajimow wotwjedzeni – za twój hłós hłuši byli. Ale Ty, kotraž nas lubuješ, njebudžeš nam mučna.

Wzmi nas za ruku, wjedź nas k nakazanju, a sćiń, zo zaso Boha na přenje městno stajimy. Pomhaj nam jednotu cyrkwy zachować a zhromadnosć swěta tworić. Dopomń nas na wuznam našeho nadawka, daj nam zrozumić, zo smy zamołwići za měř, zo smy wołani so modlić a Boha chwalić, cyłe čłowjestwo zastupować a so wo zarunanje prócować.

Sami to njezdokonjamy, bjez Twojeho syna ničo njezamóžemy. Ale Ty wjedžeš nas wróćo k Jězusej, kiž je naš pokoj. Tohodla, mać Boža a naša mać, přichadźamy k Tebi a pytamy wućek w Twojej bjezhrěšnej wutrobje. Prosimy wo smilnosć, maći smilnosće; wo měř, kralowna měra! Zbudź wutroby tych, kotřiž su w hidže zajeći, nakazaj tych, kotřiž konflikty přisporjeja a naškaruja. Zetrěj sylzy dźěći, budź wosamoćenym a starym poboku, posylń zranjenych a chorych, škitaj tych, kotřiž dyr-

Ty stracha, jako staj Jězusa w templu zhubiŕoj!
Ale w pruwowanjach sy njebojazna a zmuŕita
wostaŕa: Sy so Bohu dowěrjaŕa a na starość ze
starostliwosću, na bojosć z lubosću a na strach z
podatosću wotmoŕwiŕa. Njejsy ćekaŕa, ale w roz-
sudnych wokomikach zapřimnyŕa: Sy k Hilŕbjeće
chwataŕa, na kwasu w Kanje sy přeni Jězusowy
dŕiw nastorčiŕa, na ŕurli poslednjeje wječerje sy
zhromadnosć wućomnikow skrućiŕa. A jako na
Golgoće mječ Twoju dušu přerazy, sy jako poni-
ŕna a sylna ŕónska nóc ćerpjenja w jutrownej na-
dŕiji přeŕiwiŕa.

Maći, přewozmi nětko hišće jónu iniciatiwu za
nas, w tychle wot konfliktow roztorhanych a wot
bróni zapusćenych časach. Wobroć swojej smilnej
woći na ćłowjestwo, kotreŕ je puć měra wopušći-
ŕo, kiŕ je so za Kaina město za Abela rozsudiŕo.
Ćłowjestwo njenamaka hiŕo puć do domjaceje
atmosfery, dokelŕ je zmysŕ bratrowskosće zhubi-
ŕo. Proš za naš swět, kiŕ je wohroŕeny a so wari.
Nawuč nas, ŕiwjenje přiwzać a wobchować – kóŕ-
de ćłowjeće ŕiwjenje! – a so wotrjec bŕudnosće
wójny, kotraŕ smjerć wusywa a přichod wuhaŕuje.

bjachu domiznu a swojich najlubšich wopušćić,
tróštuj bjeznadžijnych, zbudź zaso nadźiju.

Dowěrjamy Ći swoje žiwjenje a poswjećamy Ći je,
kóždy nitku swojeho byća, wšitko, štož mamy a
smy, na přeco. Poswjećamy Ći cyrkej, zo by była,
Jězusowu lubosć swětej wobswědčejo, znamjo
přezjednosće a nastroj pokoja a měra. Poswjećá-
my Ći naš swět, wosebje kraje a kónčiny, w ko-
trychž wójna knježi.

Ty rańše zerja spomóženja, rozplómenj swětło
wosrjedź nocy konfliktow. Ty bydło Ducha Swja-
teho, pokaž zamołwitym statow puće měra. Ty
knjeni wšěch ludow, wujednaj swoje džěći, kotrež
su wot złeho zawjedžene a wot mocy a hidy zasle-
pjene. Ty, kotraž sy kóždemu z nas bliska, pomjeńš
distanču mjez nami. Ty, kotraž z kóždym sobu za-
čuwaš, nawuč nas, so wo druhich starać. Ty, ko-
traž luboznosć Božu wozjawnješ, sćiń z nas swěd-
kow jeho tróšta. Kralowna měra, wuliwaj harmo-
niju Božu do našich wutrobow. Amen.
